

[Finansministeren.]

Tager vi besparelserne på statsbudgettet, er der, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sagde, nået nogle resultater. Jeg tror imidlertid, at det godt kan blive nødvendigt at foretage yderligere besparelser, men det er noget, vi må drøfte i forbindelse med finanslovsforlagets anden og tredje behandling.

Endelig er der spørgsmålet om opsparring. Her var det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard inde på den samme tanke som så mange andre, nemlig at give en vis rabat eller skattefritagelse for små renteindtægter; det er noget, vi kan drøfte i udvalget.

Jeg lagde i øvrigt mærke til, at det ærede medlem hr. Alfred Jensen var tilfreds med en række af punkterne i lovforslagene, og det takker jeg for.

Det ærede medlem hr. Søren Olesen foretog en lang udredning i forbindelse med sparebeviserne og sagde meget herom. Jeg må gøre det ærede medlem opmærksom på, at hver gang man forbruger opsparring, hvad enten det er opsparring gennem sparebeviser eller på anden måde, sker der en udvidelse af forbruget. Det er ikke noget, der er specielt for den opsparring, der foregår gennem sparebeviser. Jeg tror, det ærede medlem har fået dette lidt galt i halsen.

Endelig stillede det ærede medlem hr. Poul Møller mig det, jeg kan næsten sige traditionelle spørgsmål om kooperationsbeskatningen. Jeg kan svare, at arbejdet fremmes mest muligt; det ærede medlem har vel heller ikke ventet andet. Der har imidlertid været enighed i udvalget og — det er det væsentlige — blandt erhvervenes repræsentanter om, at yderligere materiale måtte indhentes fra de skattelignende myndigheder. Det er sket, materialet er ved at blive bearbejdet, og jeg skal gerne gøre mit til, at udvalget fremmer sit arbejde mest muligt.

Hans Knudsen: De ordførertaler, der er holdt, giver mig ikke anledning til at gøre

mange bemærkninger efter finansministerens svartale.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard mente ikke, socialdemokratiet i 1951-52 havde forsøgt at gøre den bundne opsparring særlig populær; deri skulle vel ligge en antydning af, at vi havde gjort det modsatte. Jeg gør opmærksom på, at socialdemokratiet var med til at gennemføre den bundne opsparring i 1951-52. Jeg kunne nok have ønsket den lidt anderledes på visse områder, men vi fandt den nødvendig. Vi stemte for den, og jeg tør sige for mit eget vedkommende, og jeg tror, det gælder for mine partifæller, at vi gjorde, hvad der var os muligt for at forklare befolkningen nødvendigheden af opsparringen.

Der er imidlertid den forskel på den bundne opsparring og sparebeviserne, at pengene til de sidste er folk nu kommet af med, de har måttet betale dem gennem tøj-skatten, og de skal også fortsat betale tøj-skat; det er vi enige om her i tinget. Nu er spørgsmålet derfor blot dette, om de fast-lønnede, tjenestemændene og lønarbejderne, ikke skal have den dækning, som sparebeviserne giver dem, om man skal stryge disse sparebeviser og, som det er foreslået fra anden side i dag, gennemføre en ordning, hvorefter tøj-skatten holdes uden for pristallet. Jeg forstår, at både venstre og det konservative folkeparti vil gå imod dækningen gennem sparebeviser. Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen sagde, at det, at vi ophøjede forliget til lov, som vi gjorde det i foråret, ikke skulle afskære os fra at gennemføre nye afgifter. Nej, den opfattelse kan det ærede medlem jo godt have, men jeg gør opmærksom på, at her er der ikke tale om at gennemføre nye afgifter, her er der tale om en afgift, som har bestået gennem 2 år, at der i foråret blev givet dækning gennem sparebeviser, og at man med god grund kunne vente, at der, når afgifterne blev forlænget, igen ville blive givet dækning gennem sparebeviser. Jeg forstår derfor ikke, at man kan tænke sig nogen anden ordning, og jeg forstår specielt